

De wielwereld draait door

Peloton kreunt onder mismanagement

dinsdag 19 maart 2013

Auteur: Wim Lagae

'Dit slaat nergens op', zei Tom Boonen net voor hij verkleumd van de kou verstek gaf voor de rest van Milaan-Sanremo. En hij heeft gelijk, zegt Wim Lagae. Meer nog, die uitspraak is van toepassing op de hele top van de wielersector.

Het was de donkerste wielwinter ooit, en die werd passend gevolgd door een bar koude Primavera. Een heroïsche editie waarin topfavoriet Sagan na een zinderende finale nipt geklopt werd door outsider Ciolek. Nog verrassender was de wildcard die zijn Zuid-Afrikaanse team MTN-Qhubeka eerder ontvangen had.

De exposure voor de ngo Qhubeka ('vooruitgaan'), die een miljoen kinderen een fiets wil bezorgen om hen intellectueel en economisch te versterken, was hartverwarmend. Het siert de organisatie dat de inkomsten van het benefietdiner op de vooravond van Milaan-Sanremo naar dit voortreffelijk sponsoringproject gingen.

Ronduit choquerend was de beslissing om de Primavera toch in Milaan te laten starten. Het slaat inderdaad nergens op – in de woorden van Tom Boonen – om bij -3 graden op spekgladde sneeuwwegen een peloton te laten starten en de wedstrijd pas te neutraliseren als velen onderkoeld zijn. Boonen toonde zich daarom een groot kampioen door de herstart aan zich voorbij te laten gaan. Hij hekelde terecht het gebrek aan solidariteit tussen de topteams, die opnieuw uitblonken in een gebrek aan visie en samenhang. Lotto-Belisolrenner Adam Hansen tweette vanuit de tweede startplaats Cogoletto: 'Wij zijn dieren in de zoo'. Helaas gaat zijn vergelijking maar deels op. Gelijk welke dierentuin wordt immers professioneler gerund dan het wielrennen.

De gekte van Vuelta, Giro of Tirreno

Is er dan over niks gepraat op de ploegleidersvergadering? Waar was het veiligheidsprotocol toen de buienradar 's morgens aangaf dat het op weg naar Turchino en Le Manie ging sneeuwen (zelfs de alternatieve snelweg in Piëmonte was ondergesneeuwd)? In een bedrijfstak met doordacht preventief veiligheidsmanagement zou de start meteen naar Cogoletto verschoven zijn en zou een kortere versie gereden worden.

Topsport is gevaarlijk en meedogenloos en heeft weinig met volksgezondheid te maken. De 'sportainment'-bedrijfstak professionele wielersport heeft nochtans de plicht om te waken over de veiligheid van zijn werknemers. Waarom laten we de uitwerking van veiligheidsprotocols, bij afwezigheid van een goed georganiseerde sector, in de eerste plaats niet over aan ervaren veiligheidsmanagers? Waarom blijft het wielercircus dansen naar de pijpen van gekke Zuid-

Europeaanse mediagroepen die de wedstrijden als Tirreno-Adriatico, Giro of Vuelta te zwaar, soms te gevaarlijk en met te vermoeiende transfers in elkaar blijven knutselen?

Armstrong? Geen probleem

Weinig economische bedrijfstakken worstelen met zo'n gigantisch management- en beleidsprobleem als de complex gestructureerde wielersector. Onlangs stelde Pat McQuaid, de voorzitter van de Internationale Wielervederlating: 'De zaak-Armstrong is geen klap voor het wielrennen. We hebben de hele controversie achter ons gelaten en ik denk niet dat ze de sport een slecht imago heeft bezorgd.'

Allicht verhogen die woorden nog zijn aanzien en kans op herverkiezing in september 2013. Vele wielersleiders delen immers zijn beleidstalent om rond problemen te fietsen. Velen willen de besmeurde dopingpagina zo vlug mogelijk omslaan, nog natrappend naar bijvoorbeeld Rabobank, dat met striemende statements het wielrennen verliet. Liep Rabobank niet weg toen zijn imago in het gedrang kwam? De zogezegd laffe aard van de vroegere teamsponsor hekelen sluit aan bij diverse populaire wielersmeningen. De verzuurde Hollanders hadden in hun vermolmd raad van bestuur de wielersexit al jaren geleden bekookstoofd, klonk het. Net zoals het Blanco Pro Cycling Team, de sponsorloze erfgenaam van Rabobank, een manoeuvre zou zijn om publiciteit mee te graaien.

De commotie rond de cortisonevoorschriften voor wereldkampioen Gilbert geeft aan dat het wielershuis nog steeds in brand staat. Om uit de impasse te raken en de val van het wielrennen te stoppen, moeten leiders opstaan die pleiten voor sectorversterking en nieuwe structuren. Er is geld genoeg voor tijdelijke en permanente noodfondsen voor deze zieltoegende sector. Wie versterkt de medische commissie van de UCI of een nieuw sectororgaan om toelatingen voor therapeutische noodzaak te controleren en af te bouwen? Wanneer wordt eindelijk werk gemaakt van onafhankelijke sectorartsen met een dwingende ethisch-medische code? Waar blijven, op alle niveaus, die externe *change* - en crisismanagers? Neen, alles lijkt alles voorlopig bij het oude te blijven. Hoeveel desorganisatie en gebrek aan management kan een sector aan? Ondertussen is het bang aftellen tot de Italiaanse rechter Benedetti zijn recent onderzoek naar de malversaties van dokter Ferrari openbaart. Het beroepsverbod van de dopingdokter bleek 'samenwerking' met zijn wielersklanten niet in de weg te staan. Wanneer kunnen media en publiek zich likkebaardend op dit nieuw wielerschandaal storten: nu al tijdens de Vlaamse Wielersweek, of is het wachten op de Giro of Tour?

Wie? Hoofddocent sportmarketing aan Thomas More Antwerpen en KU Leuven.

Wat? Het wielrennen heeft dringend nood aan hervormingen. Waar blijven de crisismanagers?

Waar blijven de arts en die onafhankelijk van de ploegen werken?